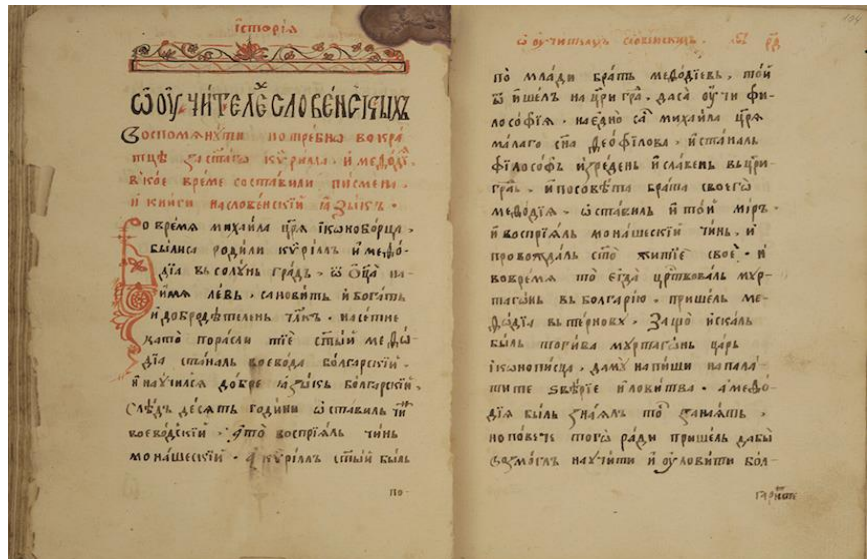
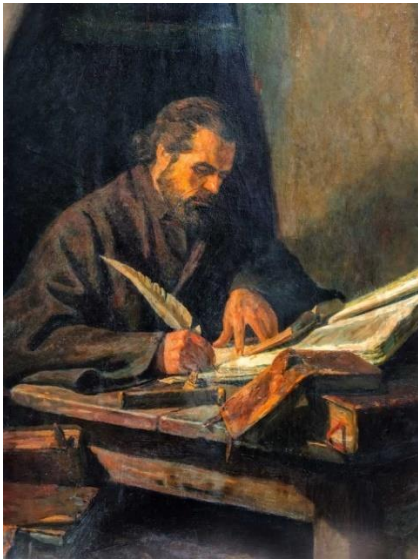

ПРЕДСТАВЯНЕ НА ПАТРОНА НА УЧИЛИЩЕТО

„Ти, българино, не се мами, знай своя род и език...“

Из „История славянобългарска“
от Паисий Хилендарски

Паисий Хилендарски – народен будител и просветител, написва „История славянобългарска“, с която поставя началото на Българското възраждане. В онези тъмни времена един монах, поставил любовта към българския род и отечество дори над любовта към Бога, пръв взривява робския свят с думите: „О, неразумни и юроде, защо се срамуваш да се наречеш българин?“. Със силата на своето слово Паисий преобръща съдбата на цял един народ.

Биографичните данни за Паисий са твърде оскъдни. Роден е през 1722 г. в Самоковска епархия, най-вероятно в гр. Банско. Знаем, че през 1745 г. отива в Света гора и става монах в Хилендарския манастир, на който брат му Лаврентий е игумен. Като таксидиот (събирач на данъци и помощи за манастира) Паисий обикаля българските земи, но стига и до Сремски Карловци, и чак до Австрийската империя. Там в библиотеките и манастирските книгохранилища той търси материали за миналото на своя народ, събира разпилените парчета на една велика и славна история, с която българите да се гордеят. Особено полезни са му историческите съчинения на венецианския кардинал Цезар Бароний и на дубровнишкия абат Мавро Орбини.

Паисий завършва „История славянобългарска“ през 1762 г. в Зографския манастир в Атон. И тръгва из българските земи със своя труд, за да бъде той преписван и разпространяван. Умира най-вероятно през 1773 г. на път за Света гора в манастир в селището Амбелино (днес Станимака, квартал на Асеновград). Канонизиран е за светец с писмен акт на Светия синод на Българската православна църква през 1962 година.

„История славянобългарска“ е своеобразна програма на Българското възраждане, защото в нея се утвърждават ключовите понятия на националната ни идентичност: **народ – вяра – език – отечество**. Адресирана към настоящето, тя търси опори в миналото, за да очертае една оптимистична визия за бъдещето на народа ни. Защото народ, наследник на храбри и достойни предци, които „не били научени да се покоряват“, не може да погине. Хилендарският монах връща на българина чувството за национално достойнство и гордост, хвърля в мрака на робството първата искра, осветила пътя ни към свободата.